

Adriana Jebeleanu este o artistă singulară în generația ei, făcând referire mai degrabă la desenele copilăriei decât la imaginile mediatice, opunând picturii relaționate cu fotografia crochiul și elementarul. Violența liniilor și cea cromatică (predominând roșul și negrul) este aplicată în mod tulburător unor situații la fel de violente dar și unor reprezentări dintre cele mai obișnuite ale unor elemente naturale. Derutant este jocul dintre catastrofic și banal, dintre violent și ingenuu, catastrofele sunt reprezentate ca fapte diverse, accidente sunt construite după principiile vizuale ale unui peisaj, peisajele fiind la rândul lor reprezentate cu liniile crude ale unei iminente catastrofe. Trauma și paranoia pândesc în fiecare dintre lucrări, rude distante ale stampelor japoneze, construind lumi complexe și psihologii pornind de la câteva linii care încropesc un obiect, o situație. Feminine și brutale în același timp, desenele Adrianei Jebeleanu sunt produsele banalității răului din societatea noastră, dar și un refuz al imaginilor hipercomplexe și al reducerii imaginației noastre la seturi de pixeli.

Cosmin Costinaș

Catalogul 32 Romanian Painters, H'art Gallery, Bucharest, December 2005, p. 145